

Spisovny
muzej
7.1.

89

Jacques
Jacques Duclos

Francouzská komunistická strana v boji za nezávislost země,

proti americkému expansionismu

~~/Informační zpráva na poradě představitelů některých komu-
nistických stran v Polsku koncem září 1947./~~

Především bych chtěl jménem Francouzské komu-
nistické strany vyjádřit ^{radost a vděčnost} ~~velkou radost a vděčnost~~, které ~~me~~
pociťujeme při setkání s představiteli bratrských komunistických
stran. Jsme zvláště potěšeni tím, že můžeme zde uvítat významné
pracovníky bolševické strany, veliké strany Lenina-Stalina,
kterým jsme všichni tolik zavázáni. Dříve než přistoupím k vý-
kladu o situaci, ve které pracujeme ve Francii, chtěl bych
jménem Francouzské komunistické strany vyjádřit naši vděčnost
a naši bezmeznou lásku soudruhovi Stalinovi.

V posledních měsících se situace ve Francii změ-
nila v tom ^{směru} ~~směru~~, že zesílila ofensiva reakce proti dělnické
třídě a ~~proti~~ demokracii. O tom svědčí tato fakta: Komunisté
byli odstraněni z vlády; životní úroveň pracujícího lidu se
zhoršila; obnova Francie je sabotována, aby se pomohlo amerio-
kým imperialistům zmocnit se nadvlády nad naším hospodářstvím;
vláda dělá politiku koloniální války; ^v zahraniční politice se
Francie přidala fakticky k západnímu bloku a projevuje stále
se zesilující tendenci stát se satelitem Anglosasů; v zemi
lze pozorovat velkou ^{uklid} ~~neuspokojenost~~ a silný ^{ne} ~~neklid~~, což vyvolává
xii

široké masové hnutí v dělnické třídě.

V takové situaci se konají přípravy k obecním volbám 19. října.

I.

Hospodářská situace země

Vměšování se Američanů do francouzské politiky je stále otevřenější a nesporně ještě více zesílí v souvislosti s nadcházejícími volbami.

Poukázal jsem na tyto hlavní otázky a nyní si dovoluji probrat podrobně nynější situaci a narysovat obraz vývoje průmyslové výroby od osvobození země.

Naše strana, která za okupace byla jednou z hlavních sil hnutí odporu a která ^{si} proto získala ^{si} ~~nezávislou~~ ^{si} ~~autoritu~~ ^{si} ~~maxi~~ ^{ch} lidovými masami ve Francii, rozvinula počátkem r. 1945 širokou kampaň za zvýšení průmyslové výroby. X. sjezd naší strany v červnu r. 1945 se konal ve znamení této kampaně.

Maurice Thorez se obrátil s apelem na horníky a brzy se ukázaly ~~je~~ výsledky této výzvy. V celku průmyslová výroba ve Francii dosáhla v porovnání s r. 1945 velkých úspěchů. K ilustraci uvedu několik příkladů. Jestliže označíme úroveň r. 1938 číslicí 100, dostaneme tyto údaje o rozvoji výroby:

	1945	1946	1947 /I. polovina/
Elektřina	94	120	136
Železná ruda	40	49	56
Bauxit	36	66	95
Surové železo	30	70	73
Ocel	27	71	94
Parostroje	100	230	140
Vagony	84	157	100
Automobily	32,3	62,7	80,2
z toho nákladní z toho nákladní automobily	73	145	170
Cement	42	95	105
Hlavní výrobky lučebního průmyslu:			
nejnižší stav	22	58	86
nejvyšší stav	40	100	136
Textilní průmysl:			
nejnižší stav	20	65	66
nejvyšší stav	69	144	174

V celku dosáhl francouzský průmysl téměř 95 procent předválečné úrovně a mohl by dosáhnout ještě vyšší úrovně, kdybychom obdrželi více uhlí z Porúří.

V znárodněných průmyslových odvětvích, která jdou na prvním místě, máme v porovnání s předválečnou úrovní tyto čísllice: výroba elektřiny - 136 procent; uhlí - 108 procent; železnice /znárodněná společnost železných drah/ - 120 procent, a to přes nedostatek ^{vozového} ^{parku} ~~vagonových souprav~~.

Přesto nutno konstatovat, že od května lze pozorovat jistý pokles průmyslové výroby.

Číslice prvního pololetí r. 1947 následkem vysoké produktivity práce v prvním čtvrtletí jsou příznivé. Avšak politika, uskutečňovaná vládou, působila k poklesu pracovního úsilí dělnické třídy. Odstranění komunistů z vlády ^{zvyšilo} ~~zvyšilo~~ nespokojenost mas. Poslední zprávy ukazují, že reakční politika vlády ^{sabotážila} ~~způsobila pokles~~ výroby, že vyvolává nespokojenost dokonce některých podnikatelů.

Lze tedy říci, že počátkem r. 1948 byl průmysl ve Francii na vzestupu a měl příznivé perspektivy. Avšak situace v zemědělství je jiná a hrozí nám těžkými následky pro budoucnost. Francie prožívá velmi vážnou ^{rybí moraci} ~~zábobovací~~ krizi. Příklad chleba byl snížen na 200 g denně, obilí obsahuje až 20-30 procent kukuřice. Kromě toho mouka se ^{rymčila na 98} ~~prožívá jen na 98~~ procenta. Nutno poznamenat, že dokonce tento nedostatečný příděl může být zachován jedině tehdy, bude-li obilí dovezeno z ciziny. ^{Měli jsme dostat} ~~Měli jsme dostat~~ ~~více~~ 1.800.000 tun, avšak Mezinárodní organizace pro rozdělení potravin nám přidělila jen 820.000 tun. To znamená, že naprosto není ^{řešena} ~~řešena~~ otázka zásobování Francie obilím.

Zmenšení přídělu chleba způsobilo stávky, demonstrace a vůbec vedlo k silné nespokojenosti obyvatelstva. Pokud jde o dodávky obilí rolníky, nepůjde to bez obtíží. Rolníci se stali nedůvěřivými, jelikož loni odvedli obilí a sami mnoho měsíců zůstali bez chleba.

Zatím však před válkou Francie produkovala dosti obilí, byly dokonce přebytky. Vzniká otázka: Proč máme

takovou situaci s obilím? Je třeba především poznamenat, že letos následkem ^{předčasných} mrazů a ~~stara~~ sucha byla špatná sklizeň, o čemž svědčí ~~na~~ tyto číslice:

	Celková sklizeň obilí /v centech/	Množství obilí určeného pro prodej
1939-1940	73,000.000	40,000.000
1946-1947	67,000.000	44,000.000
1947-1948	35,000.000	15,000.000

Jsou však také i jiné příčiny. Především zmenšení ploch osevu obilí. Průměrně bylo oseto pšenicí: ^{v letech} 1930-1939 - 5,217.000 ha; 1944-1945 - 3,783.000 ha; 1945-1946 - 4,131.000 ha; 1946-1947 - 3,326.000 ha.

Takové zmenšení ploch osevu ^{bylo způsobeno} je ~~důsledkem~~ nízkými cenami ^{auu} pšenice. R. 1945 cena pšenice, stanovená podle dohody s rolníky ^{podle} na základě výpočtu všech výrobních nákladů, činila 819 frs za metrický cent. Úřední cena byla stanovena ⁷⁰⁰ 700 franků. Zároveň ceny druhořadých obilních kultur dosahovaly 900-1.000 franků za metrický cent. R. 1946 žádali rolníci 1.200 franků za cent pšenice, úřední cena byla 1.003 franky, kdežto cena druhořadých obilních kultur činila 1.500-2.000 franků za metrický cent, a za kukuřici dováženou ze Spojených států, ^{bylo placeno} platili ~~více~~ po 1.400-1.500 franků za metrický cent. R. 1947 pšenice, jejíž cenu ustanovuje vláda, je prodávána po 1.800 franků za metrický cent, kdežto druhořadé obilní kultury jsou ještě dražší než dříve.

Vláda byla nucena vésti boj za obilí, aby bylo oseto 5,000,000 hektarů, avšak nevedla tento boj ^{jak} se patří. Ve skutečnosti vedeme tento boj pouze my. Je jedn^{ou} z hlavních okolností v naší předvolební kampani. Tvrdíme, že nezávislost naší země je těsně spjata s vyřešením obilní otázky.

Rozšíření osevných ploch pšenice se zjevně sabot^{ováno}uje a s^v tom spočívá proamerická politika. André Philip r. 1944 se staral v Alžíru o zmenšení osevných ploch, ~~ministr zemědělství Fangy Brajeanu~~ ~~obdržel~~ ~~zářím 1946~~ ~~Kodani~~ ~~pekyn~~ ~~amer~~ ~~řických~~ ~~představitelů~~ ~~američtí~~ ~~představitelé~~ ^{vyšli} ~~poukazo~~vali ministru zemědělství Fangy Brajeanu v Kodani, v září 1946 na to, že ve Francii jsou příznivější podmínky k pěstování květin než k produkci obilí.

Tedy zásobovací politika odpovídala zájmům země, ~~v~~ ~~zájmu~~ produkujících obilí, jako jsou Spojené státy a Kanada. Avšak tato politika naprosto neodpovídala zájmům Francie. ^{Tato} ~~naše~~ ~~politika~~ ^{spůsobila, že} ~~se nyní ocitla~~ ^{se stala} Francie do jisté míry v závislosti na Spojených státech, v otázkách zásobování obilím.

Kromě obilí se Francii nedostává masa, které je vyváženo do ciziny a je předmětem nejhorší šmeliny. Kromě toho zvýšená potřeba masa na ^{vešnické} vesnici vedla k zmenšení dodávek masa do měst. Francii se nedostává také tuků. Volný prodej vína právě začal.

V souvislosti s tím, že ^{ke} nedostatek obilí ~~způsobil~~ ^{nutná otázka jeho nákupu} ~~že bude je nutno kupovat~~ ve Spojených státech, a k tomu je třeba dolarů, je dovoz omezen ^{je} na tyto nejn^utnější tovary: ^{dovoz} nákup obilí - 138 milionů dolarů; dovoz uhlí - 92 miliony dolarů; dovoz tuků - 15 milionů dolarů.

87

Celková suma nákupů, v tom ^v některé ^z jiné ^z předměty, dosahuje 293 milionů dolarů za čtvrtletí.

Naše výdaje v dolarech ^{na} nákupů uhlí jsou způsobeny nedostatečnými dodávkami uhlí z Poruří. O tom svědčí tyto čísllice:

Dodávky uhlí do Francie:

	Poruří	Spojené státy
Březen	151.505 tun	571.791 tun
Duben	164.000 "	785.000 "
Červenec	174.396 "	1.215.827 tun
Červen		1.683.000 "

Za americké uhlí platíme 2.400 franků za tunu, kdežto za uhlí z Poruří 2.140 franků. Kromě toho americké uhlí neodpovídá potřebám našeho průmyslu. Proto ~~naše~~ ^{potřebují} vysoké pece je nutno koksující uhlí z Poruří.

V porovnání s rokem 1938 dosáhly naše pracující vysoké pece úrovně 73 procent. Už tehdy sabotéři z Comitée des Forges /Sdružení majitelů horního a hutního průmyslu/, pomáhající Hitlerovi, uvedli do chodu jen tři čtvrtiny našich vysokých pecí. Francie tedy ve všem, pokud jde o ~~nutná~~ chléb pro lidi a o chléb pro náš průmysl, je uvedena v závislost na Spojených státech amerických.

Ve Francii se nyní rozvíjí kampaň, jejímž cílem je úplné podřízení Francie Spojeným státům americkým. Zdůvodňuje se to tím, že bez americké pomoci Francie nevydrží. V tom spočívá

hlavní politický problém, o kterém se později zmiňám. Chtěl bych uvést několik příkladů, které charakterisují finanční situaci Francie.

Musíme kupovat obilí a uhlí, avšak Francie nemá už dolary; 60,000.000 dolarů, se kterými jsme počítali, jsou ztraceny tím, že byla zastavena směnitelnost libry sterlinků ^{na} dolary. Náš ministr financí žádal v Londýně 250,000.000 dolarů, což je zbytek úvěru 500,000.000 dolarů, které nám poskytla Mezinárodní banka. Ředitel banky John Mack Clay odjel do Paříže, aby zkontroloval, jak se využilo 250,000.000 dolarů, které jsme obdrželi dříve, avšak dosud není známo, jak bude vyřízena žádost Francie o ostatní částce. Lze s jistotou říci, že této žádosti nebude vyhověno.

Myslím, že by bylo zajímavé zmínit se také o orientaci zahraničního obchodu Francie. Účelice, které chci uvést, se týkají první poloviny roku 1947.

Z celkového množství francouzského dovozu, který činí 125.978 milionů franků, připadá na dovoz ze Spojených států 45 miliard. Dovoz z jiných zemí je rozdělen takto:

Celní unie, Belgie a Lucemburska	7,766,000.000 franků
Argentina	7,267,000.000 "
Německo	6,830,000.000 "
Anglie	5,550,000.000 "
Australie	4,994,000.000 "
Švýcarsko	4,185,000.000 "
Kanada	3,724,000.000 "
Brazílie	3,232,000.000 "
Úhrnem	43,538,000.000 franků

Československo	1.105,000.000 franků
Polsko	385,000.000 "
SSSR	345,000.000 "
Jugoslavie	137,000.000 "
Bulharsko	142,000.000 "
Maďarsko	504,000.000 "
Rumunsko	337,000.000 "
	<hr/>
Úhrnem	2.955,000.000 franků

Vývoz Francie dosáhl v první polovině r. 1947 64,558,000.000 franků, z nichž 3,223,000.000 připadaly na vývoz do Spojených států, což se nedá vůbec ^{nikdy} srovnat se 45 miliardami, připadajícími na dovoz ^{z toho země} do Spojených států.

Vývoz do druhých zemí se rozděluje takto:

Celní unie Belgie a Lucemburska	13,526,000.000 franků
Švýcarsko	7,092,000.000 "
Velká Británie	6,309,000.000 "
Holandsko	4,243,000.000 "
Švédsko	3,166,000.000 "
Německo	2,896,000.000 "
Argentina	2,074,000.000 "
Norsko	2,022,000.000 "
	<hr/>
Úhrnem	41,328,000.000 franků

Československo	1,032,000.000 franků
Polsko	258,000.000 "
Jugoslavie	184,000.000 "
Maďarsko	71,000.000 "
Rumunsko	40,000.000 "
Bulharsko	14,000.000 "
SSSR	9,500.000 "
	<hr/>
Úhrnem	1,608,500.000 franků

Je tedy naše obchodní bilance pasivní a naše zásoby zlata jsou téměř vyčerpány.

R. 1939 zlaté zásoby francouzské banky činily 2.159 tun, roku 1947 před odstraněním komunistů z vlády 618 tun. Nyní zbylo jen 394 tuny zlata.

Tedy od doby, kdy byli komunisté odstraněni z vlády, odplynulo do ciziny 224 tuny zlata, což se rovná 30 miliardám franků.

^v Mno^{ch} nás^í lze pozorovat velký neklid, způsobený možnou a dokonce zamýšlenou devalvaci franku. To je tím možnější, jestliže ^{naše} budeme ^{naše} mít na zřeteli, že množství peněz v oběhu ^{se} stále zvětšuje.

V dubnu bylo v oběhu ^(770 miliard) ~~720,000,000~~ franků, 4. září ~~254,000,000~~ 854 miliard franků, což znamená zvýšení o 84 miliard franků. Nejpodstatnější je okolnost, že zvýšení množství peněz v oběhu neodpovídá stejnému ^{výrobu} zvýšení výroby.

Státní výdaje jsou neobyčejně veliké. Výdaje na vojenské potřeby dosahují přibližně 280 miliard franků; válka v Indonésii stojí 100 milionů franků denně.

Řádný rozpočet ve výši 617 miliard franků je teoreticky vyrovnaný, avšak zvýšení cen může vésti k deficitu. Pokud jde o mimořádný rozpočet, dosahuje deficit částky ¹²⁶ 126 miliard.

Konečně, aby bylo možno učinit si představu o zvyšování cen, uvedl bych tyto číslíce: v dubnu cenový index činil 837, v srpnu dosáhl 1.068, což znamená zvýšení o 27 procent.

Od té doby, co byli komunisté odstraněni z vlády, je soustavně prováděna politika zvyšování cen. Někdy se rozhoduje o zvýšení cen, aniž to žádají podnikatelé, ba ^{často} někdy i proti jejich vůli. Tak tomu bylo letos v srpnu, kdy zvýšení cen anulovalo zvýšení mezd o 11 procent, provedené počátkem měsíce. Cenový index vzrostl z 965 na 1.068.

Jaké je postavení dělnické třídy ve Francii? Životní úroveň francouzského dělnictva poklesla o 50 procent oproti předválečné úrovni. Podíl národního důchodu, připadající na dělnickou třídu neustále klesal, a to přesto, že dělnictvo vyvinulo ve výrobě nejvyšší úsilí. Přesto životní úroveň dělnictva nestoupala tou měrou, jakou stoupala úroveň výroby.

Zároveň rostou důchody kapitalistů. Zisky průmyslníků a obchodníků dosáhly r. 1945 17 miliard, r. 1946 se zvýšily na 110 miliard franků.

Tato fakta vyvolávají oprávněnou nespokojenost mas, tím spíše, že ^{masy} jsou nuceny nésti nové daňové břemeno.

Náš návrh na zvláštní zdanění vysokých zisků byl zamítnut.

Kromě daně ze mzdy dělníků a úředníků byla zavedena ještě daň z důhodů pracujícího lidu, což způsobilo v masách protestní hnutí.

Jistá část podnikatelů chápe veškerou vážnost takové situace pro budoucnost průmyslu a obnovu země. Vzhledem k tomu organizace průmyslníků podepsala 1. srpna ^{1. v.} dohodu s Všeobecnou konfederací práce o zvýšení mezd o 11 procent bez ^{výrobce} zvýšení cen; při tom měla být učiněna opatření ^{je} k úpravě cen, a to tak, že některé měly být sníženy a jiné poněkud zvýšeny.

Vláda se postavila proti této dohodě; zvýšila o 11 procent mzdy nejhůře placených pracujících lidí, aniž se ohlížela na mzdové sazby, a vydala dekret o zvýšení cen přibližně o 11 procent.

Tedy ^{kontrikví záporného křihu} vláda, proti kterým jsme bojovali, učinili opatření, aby dokázali neúčelnost zvýšení mezd, ^{aby} zprovozovali pracující /projev Ramadiera v Limoge/, aby sabotovali rozvoj průmyslu a připravili pád amerických trustů ve Francii.

V kruzích podnikatelů jsou nesporně lidé, kteří se strachují o své kapitalistické zájmy. Hluboce je znepokojuje fakt, že Francie má být hospodářsky uvedena do stavu mocnosti třetího řádu.

Pozorně sledujeme měnící se situaci a snažíme se nezavrhout žádnou pomoc, abychom zmařili plány amerických imperialistů a uhájili nezávislost Francie.

Taková je situace ve Francii. Tuto situaci určují ^{to činí} tato fakta: zostření třídního boje ve Francii; aktivisace činnosti reakce; stále otevřenější vměšování se amerických imperialistů do politiky Francie.

Abychom pochopili, jak vznikla podobná situace, jsem nucen objasnit průběh událostí ve Francii od osvobození země.

II.

Vláda Ramadierova v područí amerických imperialistů

Za války buržoasie dělala politiku dvou želízek. Část šla za Petainem, druhá část za de Gaullem. Za okupace ^{de} Gaulle ani na chvílku nepouštěl se zřetele boj proti komunistům. Bál se aktivních akcí lidových mas, u vědomí, že komunisté byli jedinou stranou, schopnou postavit se do čela tohoto masového hnutí.

Proto vyhlásil vyčkávací politiku. Dělal všechno, aby připravil komunisty o zbraně. ^{Postával se o to} ~~pečoval~~, aby postup spojeneckých vojsk měl ^{ne} ~~ani~~ tak ^{skutečného boje} proti vetřelcům, ^{aby byl ryvnit k zajištění} ~~aby byl ryvnit k zajištění~~ ochranu "pořádku".

Je možno přirozeně položit otázku, zda nebyla ^e ~~možnost~~ ve chvíli osvobození šířeji rozvinout ofensivu proti petainovským zrádcům. Nemá se však při tom zapomínat, že v srpnu 1944 trvala na půdě Francie válka za účasti spojeneckých armád, že boj proti Hitlerovi byl a musel být na prvním místě. V této chvíli na neštěstí bylo nemožné odstranit de Gaulla. Okolnost, že tento člověk byl předsedou vlády, byla překážkou v pokračování aktivního boje proti německému fašismu, o čemž svědčí rozpuštění francouzských sil vnitřního ^{válboři} ~~obojí~~ koncem srpna r. 1944. Jakmile de Gaulle přijel do Francie, pokusil se, opíraje se o svazek socialistů a katolíků,

isolevat komunisty a odstranit je z vlády. Socialistická strana pomáhala ^{při provádění této} provést tuto politiku. Po některých ostýchavých pokusech zřítit akční jednotu s námi provedla obecní volby r. 1945 ve svazku s katolickou stranou "lidově-republikánského hnutí", a pokoušela se, byť nadarem bez úspěchu, způsobit porážku Francouzské komunistické strany.

Porážka socialistů ve volbách byla studenou sprchou pro některé vůdce této strany, kteří se pak pokoušeli vystoupit proti katolické straně. Avšak Blum, jenž se tehdy vrátil z Německa, ve svých projevech svém projevu na sjezdu socialistické strany v srpnu r. 1945 rozvinul rozsáhlou kampaň ve prospěch bloku socialistů a lidově-republikánského hnutí. K ospravedlnění tohoto bloku uvedl řadu t. zv. teoretických argumentů. Vystoupil proti dialektickému materialismu a v protikladu k třídnímu boji hájil "humanistický socialismus"; navrhl změnu organizačního řádu socialistické strany, aby vytvořil podmínky pro dohodu s lidově-republikánským hnutím.

Leon Blum učinil z katolické strany partnera socialistů a tím umožnil této straně, aby se nazývala "levou". Ve skutečnosti tato strana je jen novou formou organizace reakce. Lidově-demokratické republikánské hnutí se snaží odlišit se od dřívějších pravicových stran, vydává se za stranu hnutí odporu, využívá sociální demagogie a ^{aspira} skrývá pokud možno svoji pravou podstatu katolické strany.

Socialisté a strana lidově-republikánského hnutí se domluvili o společném postupu, a připojili se k de Gaullu a ^{domáhali se} dosáhli, že byla omezena práva Ústavodárného shromáždění. Ve všeobecných volbách v říjnu r. 1945 strana lidově-republikánského

hnutí, podporovaná socialisty, značně předhlonila socialistickou stranu.

Přes všechny tyto úspěchy katolická ^{strany, měly,} ~~komunistická~~ a socialistická strana měly v Ústavodárném shromáždění většinu. Avšak v lednu r. 1946, když de Gaulle podal demisi, odmítla socialistická strana vytvořit vládu z socialistů a komunistů. Socialisté si položili podmínku, že vlády se zúčastní katolická strana, která se stala jazýčkem na váze ve vládní politice.

Tato politika zabránila za prvé, aby byla učiněna energická a důsledná opatření ke znárodnění rozhodujících pilířů našeho hospodářství za lepších podmínek, než které ^{ji dovolili} ~~dolili ji~~ částečně uskutečnit; a za druhé, zabránila provedení skutečné očisty, která by umožnila pronikavě ^{přeměnit} ~~přetvořit~~ státní aparát a vytvořit záruky proti nové ofenzivě reakčních sil.

Stanovisko socialistické strany pomáhalo tomu, že kolísající živly v katolické straně sklouzaly do prava, zatím co politika založená na akční jednotě socialistů a komunistů, by byla pobízela tyto živly do leva. Výsledkem této politiky bylo, že socialistická strana do jisté míry pozbyla ^{svého} vlivu a značné části svého členstva. Avšak pro některé socialistické předáky je obrana buržoasie nad všechny stranické argumenty.

Ve volbách 2. června r. 1946 byla socialistická strana poražena. Poněvadž ve mnohých departamentech nebylo kandidátek krajně pravých stran, katolická strana zvýšila počet svých voličů. Komunistická strana se dostala na druhé místo a zůstavila socialisty daleko za sebou.

96

Tehdy katolická strana nepokládala za možné ustavovat vládu bez komunistů. Z vnitropolitického hlediska by podobné akce ~~vyzvaly~~ vyvolaly příliš velký neklid mas, v tom i prostých členů socialistické strany a vůbec všech demokratů. V otázkách zahraniční politiky lidově republikánské hnutí ještě nebylo v takové závislosti na politice Spojených států, v jaké je dnes.

Ve volbách 10. listopadu 1946 utrpěla socialistická strana novou porážku. Lidově-republikánské hnutí ztratilo určitý počet hlasů, kdežto komunistická strana zaujala první místo. V této situaci komunistická strana žádala vedení vlády.

Další chod událostí je známý. Náš kandidát Maurice Thorez neprošel proto, že pro něho nehlasovalo 20 socialistů. Kandidát lidově a republikánské hnutí dostal ještě méně hlasů než kandidát komunistické strany a také neprošel.

Plán reakce tehdy spočíval v tom, aby nám nejenom bylo zabráněno postavit se do čela vlády, nýbrž abychom byli vůbec odstraněni z vlády. Proto byla utvořena Blumova vláda jedné strany, jejímž úkolem bylo zahájit období vlád bez komunistů.

Na poli zahraniční politiky připravil Leon Blum franko-anglickou smlouvu, zapojení Francie do západního bloku a válku v Indočíně.

Po volbách presidenta republiky nemohla Blumova vláda dále existovat. Ramadier ustavil novou vládu, do které vstoupili také představitelé komunistické strany. Ve vnitřní

politice prohlásila vláda politiku zvýšení kupní schopnosti mas. Zahraniční politika byla zformulována zcela nejasně, avšak neměla za následek změnu zahraničně-politického kursu Francie.

Aby byla zvýšena kupní schopnost mas, prohlásil Ramadier, že chce pokračovat v politice snižování cen, kterou zahájila / dezagogickými účely ještě vláda Blumova. Tato politika snižování cen mohla být úspěšně uskutečněna jen mobilisací mas a zejména zapojením řebárůx hospodyňských výborů a výrobních výborů v podnicích do boje proti drahotě.

Francouzská komunistická strana mobilisovala masy do boje proti drahotě. Avšak vláda, která sabotovala opatření komunistických ministrů, nabyla vrchu a dovedla podkopat v masách víru v účinnost opatření směřujících ke snížení cen.

Jelikož Blumův ^{experiment} pokus se snížením cen zkrachoval, Všeobecná konfederace práce, která podporovala požadavky mnohých velkých odborových organizací, se vyslovila pro zavedení premiových mezd ve všech průmyslových odvětvích, což mělo vésti k zvýšení mezd. Ramadier se postavil proti těmto požadavkům a počátkem května ^{t.r.} položil otázku důvěry. Využil otázky zavedení premiových mezd jako záminky k odstranění komunistů z vlády.

Byla to skutečně záminka, podobná oné, které se využilo již v souvislosti s válkou proti Vjetnamu. Avšak bylo možno naznačit pozorovat, že Ramadierovi šlo v podstatě o ~~volně~~ ^{vyhověcí} pokyn Američanů, kteří žádali odstranění komunistů z vlády.

Měli jsme od této chvíle ^{klasi} věnovat hlavní ^{důraz} pozornost nikoli ^{na to} tomu, pod jakou záminkou byli komunisté odstraněni

z vlády, nýbrž ^{na} hlubokým příčinám, které určovaly tuto politiku, a to vměšování se amerických imperialistů do politického života Francie.

Nutno přiznati, že jsme to neudělali dosti jasně; z toho vyplývá určitá nejistota ve stanovisku, které zaujala naše strana po květnových událostech k Ramadierově vládě.

Poslední plenum Ústředního výberu naší strany pochopilo nebezpečí, které by mohlo vzniknout, kdyby trvala tato nejasnost našeho stanoviska. Ústřední výbor zdůraznil, že je nutno zesílit boj proti protidělnické, proamerické politice Ramadierovy vlády.

Pevnější stanovisko Francouzské komunistické strany k Ramadierově vládě bylo tím nutnější, neboť po odstranění komunistů z vlády došlo v zahraniční politice Francie k hlubokým změnám.

Úloha, kterou sehrál Bédault při svolání konference 16 zemí k t. zv. uskutečnění "Marshallova plánu", přispěla k tomu, že naše země ^k našemu velikému rozhořčení a roztrpčení se přeměnila v pouhý nástroj politiky amerických imperialistů, namířené současně proti ^(vychovanosti) suverenitě a nezávislosti národů a proti míru.

Přesto, že naši odpůrci se snaží přesvědčit lid, že ^{se} bez americké pomoci ~~ne~~ neobejdeme, ve Francii panuje nálada, hluboce nepřátelská expansionismu Spojených států. Spekulujiče s touto pomocí pokoušejí se nás donutit k souhlasu s tím, aby Spojené státy, využívajíče našich hospedářských obtíží, si podřídily Francii a učinily z ní ^{našeho} předmět reakce v Evropě. ^{Nejme} ~~Boju~~ ^{se} ~~je~~ ^{je} proti této politice, musíme jí však je ještě zesílit.

Je nesporné, že evropské země mohou vlastním úsilím, na základě vzájemné dohody a obchodních styků zajistit

svou obnovu bez pomoci Spojených států. Předvedení takové možnosti by muselo ^{za} způsobit veliký ^{du} dojem ^u.

III.

Za svobodnou, nezávislou Francií.

Zmíním se nyní o poměrech, ve kterých naše strana zahajuje novou volební kampaň.

V posledních měsících se zvýšil náš vliv v dělnické třídě, v rolnických masách a mezi městskými středními vrstvami. Proto schválili naši odpůrci volební zákon, namířený proti komunistům, a zavedli poměrné zastoupení v obcích s obyvatelstvem přes 9.000 ^{obyvatel} a majoritní systém v obcích ^s méně než 9.000 obyvatel.

Tímto volebním zákonem nás chtějí připravit o radnice ~~okonec~~ ^v ~~okonec~~ tehdy, obdržíme-li více hlasů než jiné strany, a uskutečnit ^v místním rámci to, co bylo provedeno v rámci státu: odstranit první stranu z řízení ^{obce} radnic.

Bude nutno, abychom rozvinuli prudký boj, tím spíše, že za zády francouzské vlády stojí americký imperialismus, který jí diktuje protikomunistickou politiku, jež se nutně stává politikou protifrancouzskou.

Avšak naše strana je silná. Má velký vliv v různých vrstvách pracujícího obyvatelstva; zesílení ^{našeho} boje proti reakční politice vlády může jen zesílit tento vliv.

Ve Francii jest velká nespokojenost, která se projevila dokonce v parlamentě, kde Ramadier obdržel jen zcela nepatrnou většinu; zachránila jej jedině okolnost, že krajně pravácké strany se zdržely hlasování o důvěře. Ramadier se drží u vlády a snaží se vydávat se za člověka, zaujímajícího střední posici mezi de Gaullem a komunisty. Odhalujeme tento manévr a objasňujeme, že Ramadier provádí politiku v zájmu de Gaulla.

De Gaulle ve své organizaci "Sdružení francouzského lidu" shromažďuje bývalé vichystické živly a snaží se využít pro své účely lidí, jež má v různých stranách s výjimkou naší. De Gaulle se rozhodl k účastnit se obecních voleb, což může vážně poškodit některé strany. V souvislosti s tím mohou pro nás vzniknout nové možnosti, jak zabránit vytvoření protikomunistického bloku, o kterém sní všichni od Ramadiera do de Gaulla, a dosáhnout sjednocení dělníků a demokratických sil.

De Gaulle ^{spoléhá} na nepořádky v zemi, využívá k tomu vražd, bomb i podpalování obilí. V tom pomáhají de Gaulleovi bývalí členové dobrovolců německé armády, kteří se k němu připojili, dále fašisté marxizantů propuštění na svobodu, policisté, vichystičtí gestapáci, špióni ze zpravedajské de Gaulleovy organizace. Cílem všech těchto lidí je, aby organizovali nepořádky a pak způsobili všeobecnou touhu po klidu a pokoji, který by jim mohl zajistit silný člověk.

Bojujeme proti této politice a v představách nás jsme ^{každě z nás} stranou pořádku, kdežto Ramadier ^{vystupuje} je v úloze člověka, který urovnává de Gaulleovi cestu k moci.

104

Jsou činěny pokusy překroutit podstatu nastávajícího politického boje. ^{Je to kuka} ~~Ramadier~~ ^{pro kluky} prohlašuje: "De Gaulle nebo komunisté!" Na to odpovídáme: "Demokracie nebo reakce!".

Nemůže být demokracie bez komunistů. Naší taktikou je, abychom sjednotili všechny demokratické síly, vystupující na obranu národních zájmů, shromáždili všechny živly znepokojené aktivitou de Gaulla.

Ve skutečnosti však otázky vnitropolitické jsou nyní určovány ve Francii problémy zahraničně-politickými. Za každým krokem vlády lze rozeznat nátlak amerických imperialistů, kteří si vynutili vyhnání komunistů z vlády, aby zesílili své panství nad naší zemí.

Tato politika ustavičného vměšování se amerického imperialismu do věcí Francie nebyla námi dostatečnou měrou odhalena. Od chvíle, kdy zásahem amerických imperialistů byla naše strana odstraněna z vlády, měli jsme uskutečňovat ^{politiku} ~~silnou~~ opozici k Ramadierově vládě. To by nám bylo umožnilo upozornit masy na těžkou situaci, ve které se ocitla naše země, a na nesnesitelný nátlak zvenčí.

Kdybychom byli počátkem května zaujali toto stanovisko, mohli jsme překonat kolísání a nejistotu, které se projevily později ve vedení masového hnutí.

Náš ústřední výbor poukázal na tyto slabiny a určil linii naší strany, vyzval ji, aby se postavila do čela hnutí mas a použila všech prostředků k politickému uvědomování tohoto hnutí.

Máme před sebou velmi důležitou otázku sjednocení širokých mas, aby bylo zabráněno uskutečňování politiky vnitřní

reakce, našim cílem směřující k likvidaci národní nezávislosti,
politiky, uskutečňované pod vedením socialisty Ramadiera.

Politika Ramadierova byla předmětem četných kritických projevů na nedávném sjezdu socialistů v Lyonu. Nutno však zdůraznit, že tato kritika se nedotýkala základních otázek, obrany svrchovanosti a nezávislosti Francie. Mezi vůdci socialistické strany se neprojevuje ani nejmenší vůle hájit národní zájmy země a politika podřizování americkému imperialismu je vydávána za výraz progresivního "internacionalismu".

Rozvíjíme boj za záchranu ^{naše strany} strany před područím amerických trustů a doufáme, že najdeme spojence mezi prostými členy socialistické strany a v řadách středních funkcionářů. Najdeme i jiné spojence, neboť je nesporné, že francouzský národ, jako jiné národy, nikdy se nesmíří s jařmem otroctví.

Síly naší strany po jisté stagnaci rostou, nikdo nemůže popřít, že ^{naše strana} má velký vliv na masy. Naše strana je si vědoma své odpovědnosti, vzhledem k úloze, kterou Francie může mít v oblasti mezinárodních vztahů.

Náš Ústřední výbor na svém posledním plénu se usnesl zesílit boj na ideologické frontě. Bylo usneseno zlepšit práci stranických organizací a zvyšovat politickou úroveň ^(ilustrační strany) zejména zesílením kritiky a sebekritiky.

Byla také schválena opatření ke zvýšení zlepšení našich časopisů a novin, k ~~posílení~~ rozmožnění a zlepšení našeho tisku. Je organizováno soustavnější politické školení našich vůdčích kadrů a především členů Ústředního výboru.

- 23 -

Komunistická strana Francie, sesknutá kolem svého vedení v čele s Mauricem Thoresem, učiní ^{tedy} vše potřebné, aby mohla splnit úkoly očekávající stranu.

Schvalujeme návrhy, podle kterých má být zřízen kontakt mezi komunistickými stranami, a mohu vás ujistit, že francouzští komunisté, vědomi si své úlohy ostražitých obránců svrchovanosti a nezávislosti Francie, budou pod praporem Marxe-Engelse-Lenina-Stalina na výši situace.